

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 ⁽²⁾, idet det ikke har udarbejdet en ekstern beredskabsplan for de virksomheder, der er omhandlet i direktivets artikel 9.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at udarbejdelsen af de eksterne beredskabsplaner for de foranstaltninger, der skal gennemføres uden for de virksomheder, der er omhandlet i artikel 9 i direktiv 96/82/EF, er et grundlæggende krav ifølge direktivet. Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til direktivet, for så vidt som det ikke har udarbejdet sådanne planer for 59 virksomheder på dets område, selv om de pågældende planer i henhold til selve ordlyden af direktivet skulle have været udarbejdet senest tre år efter direktivets gennemførelsesfrist, dvs. den 3. februar 2002.

⁽¹⁾ EFT 1997 L 10, s. 13.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16.12.2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (EUT L 345, s. 97).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 31. juli 2008 — Modehuis A. Zwijnenburg BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-352/08)

(2008/C 285/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Modehuis A. Zwijnenburg BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 11, stk. 1, litra a), i direktiv 90/434/EØF ⁽¹⁾ af 23. juli 1990 fortolkes således, at en skattepligtig person ikke kan anvende begunstigelsesordningerne i dette direktiv, hvis en række retshandler tilsigter at hindre opkrævningen af en anden skat end de skatter, som er omhandlet i de begunstigelsesordninger, som er indeholdt i dette direktiv?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/434/EØF om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater, EFT L 225, s. 1.

Sag anlagt den 30. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-354/08)

(2008/C 285/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og J. Sénéchal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF, idet den har fastsat en fortrinsret for en vindende koncessionshaver i forbindelse med afholdelse af offentligt udbud med hensyn til anlæg, der anvender vandkraft, bl.a. ved at vedtage bestemmelserne i artikel 29, stk. 3, i lovdekret nr. 99/225 af 22. marts 1999 om koncession og erklæringen om den almenyttige karakter af anlæg, der anvender vandkraft.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at tildelingen af en fortrinsret for en vindende koncessionshaver ved fornyelsen og tildelingen af koncessioner med hensyn til anlæg, der anvender vandkraft, udgør en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og hindrer etableringsfriheden. Ved i realiteten at prioritere de selskaber, der har en koncession, og som af denne grund allerede er etableret i Frankrig, vanskeliggør den franske lovgivning etableringen af selskaber med hjemsted i andre medlemsstater.

De franske myndigheder har i øvrigt ikke påberåbt sig undtagelserne i traktatens artikel 45 og 46 eller tvingende almene hensyn for at berettige den pågældende foranstaltning, der under alle omstændigheder står i misforhold til det tilstræbte mål. De finansielle byrder, som afholdes af den vindende koncessionshaver, kunne for eksempel kompenseres gennem andre forpligtelser, der pålægges enhver ny konkurrent.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. august 2008 — Stichting Greenpeace Nederland mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

(Sag C-359/08)

(2008/C 285/32)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting Greenpeace Nederland

Sagsøgt: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal stedet for udsætningen af genetisk modificerede organismer, der ikke kan betragtes som fortrolige i henhold til artikel 25, stk. 4, i direktiv 2001/18/EF (⁽¹⁾), når henses til direktivets formål og systematik, fortolkes som en henvisning til matrikelangivelsen, eller er det tilstrækkeligt at foretage angivelse af et større geografisk område?
2. a) Hvis angivelse af et større geografisk område er tilstrækkeligt, hvilke omstændigheder kan i så fald inddrages ved afgørelsen af, hvorledes der skal ske angivelse af området?
- b) Har direktiv 2003/4/EF (⁽²⁾) betydning ved afgørelsen af områdeangivelsens størrelse?
- c) Opfylder et område, der er tyve gange større end den enkelte mark, kravene i henhold til proportionalitetsprincippet?
- 3) Iagttages proportionalitetsprincippet, hvis der i henhold til den ændrede praksis den 17. juli 2008 vælges en generel angivelse af områder, der er hundrede gange større end de enkelte prøvemarker?
- 4) Hvis en matrikelangivelse er tilstrækkelig, kan der da alligevel trods artikel 25, stk. 4, i direktiv 2001/18/EF findes tilstrækkelig begrundelse for at behandle præcise oplysninger om stedet for udsætning fortroligt under de omstændigheder, der er anført i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF?
5. a) Indeholder artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF en udtømmende opregning af begrundelser?
- b) Kan beskyttelsen af virksomheder, herunder personer og produkter, og forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene i bekræftende fald indordnes under de begrundelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF?
- 6) Hvis spørgsmål 5a) og b) besvares bekræftende, er valget af en angivelse af et område, der er tyve eller hundrede gange så stort som prøvemarken, i lyset af artikel 4, stk. 2, litra h), i direktiv 2003/4/EF i så fald forholdsmæssigt i forhold til beskyttelsen af private interesser (beskyttelse af virksomheder, herunder personer og produkter) og offentlige interesser (forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene)?
7. a) Hvis spørgsmål 5a) besvares benægtende, udgør beskyttelsen af virksomheder, herunder personer og produkter, og forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene, da en lovlig begrundelse?